

Anti – Antistakingsargumenten (20.1.12)

In de traditionele media worden de laatste jaren en in de laatste maanden in toenemende mate, argumenten aangevoerd tegen de actie van de vakbonden die zich verzetten tegen het besparingsbeleid en het hiermee gepaard gaande sociale afbraakbeleid. Deze systematische hersenspoeling blijkt wel degelijk te werken: “Aan de toog” worden deze dooddoeners gretig overgenomen. Tegengif is dringend nodig.

Vermits de grondig uitgewerkte standpunten van de vakbonden (zie hun websites) in de traditionele media weinig of niet aan bod komen, vinden wij het nuttig een argumentarium te ontwikkelen dat bruikbaar kan zijn in gesprekken met de “man/vrouw in de straat” of als inspiratie kan dienen voor digitale reacties.

Wij nodigen onze lezers in ieder geval uit, met deze of andere en misschien betere argumenten te reageren tegen de vele antisyndicale dooddoeners. Ga het gesprek aan, stuur lezersbrieven of reageer op de websites van de (vooral populaire) media!

Anti-argument 1. In het pensioendebat verdedigen de vakbonden de verworven rechten van de ouderen die geprofiteerd hebben van de gouden jaren, ten koste van de jongeren die nu voor hen moeten opdraaien.

Anti-anti- argumenten

De wijzigingen van de pensioenwetgeving die in december door het parlement gejaagd werden, treffen nu al de jongeren en dat op meerdere manieren: a) het tijdskrediet (dat toelaat de combinatie werk en gezin te verlichten) wordt ontmoedigd, omdat het minder in aanmerking komt voor de pensioenberekening en; b) als ouderen langer werken hebben jongeren minder kans op werk en op promotie.

Anti-argument 2. Het besparingsplan van de regering doet iedereen een beetje inleveren maar niemand wordt zwaar getroffen. Trouwens iedereen krijgt in januari 3 % opslag !

Anti-anti- argumenten

1. Bepaalde groepen worden wel degelijk zwaar getroffen. Bvb. de werklozen vallen na enkele jaren terug op vergoedingen die onder het de Europese armoedegrens liggen.
2. Indexaanpassingen zijn geen opslag, maar enkel een (onvolledige) compensatie voor het loonverlies door de inflatie (ontwaarding van het geld).

Anti-argument 3. Moet ik als jongere betalen voor de pensioenen van die oude zakken? Ik spaar liever voor mijn eigen pensioen.

Anti-anti- argumenten

- 1) die oude zakken hebben toen zij werkten wel gezorgd voor jouw opvoeding (gaande van de papfles tot het onderwijs via de belastingen)
 - 2) die oude zakken hebben ook toen zij werkten betaald voor de pensioenen van diegenen die hen voor gegaan zijn; Het is de generatie die toen met pensioen ging die de gouden tijden meegemaakt heeft: naast de opgebouwde (weliswaar slinkende) reserves van het kapitalisatiesysteem, was er verse instroom van pensioengeld door het repartitiesysteem.
 - 3) het systeem waar iedereen voor zijn pensioen spaart (kapitalisatiesysteem) houdt grote risico's in. Het spaargeld wordt bijgedragen aan pensioenfondsen. Deze fondsen beleggen het geld in allerlei aandelen of speculeren ermee, en zoals wij in Nederland zien, kan dit verkeerd aflopen: een aantal fondsen verminderen nu de pensioenen. Bij een grote crisis met massale devaluatie kun je in naam nog hetzelfde pensioen uitgekeerd krijgen maar het is veel minder waard. Dit is in sommige landen in het verleden gebeurd (vb. Argentinië – te bevestigen).
- Een systeem zoals onze eerste pensioenpijler, waar de huidige werkenden betalen voor de huidige gepensioneerden (repartitie of herverdelingsstelsel) is niet alleen meer solidair maar ook veiliger.

Anti-argument 4. Een dag staking betekent een gigantisch verlies voor onze economie. Een schande in deze moeilijke tijden.

Anti-anti- argument

De bankencrisis heeft ons land (tot nu toe) 25 miljard gekost. Om dergelijk verlies te evenaren zou er 600 dagen moeten gestaakt worden.

Anti-argument 5. Wij hebben met z'n allen vele jaren boven onze stand geleefd, en ook de staat heeft te veel schulden gemaakt. België moet nu eenmaal van Europa zijn begroting in orde brengen en zijn schuld afbouwen. De regering kan dus niet anders dan iedereen te doen inleveren.

Anti-anti- argumenten

1) de 15 % armen en de mensen met een gemiddeld inkomen die goed moeten opletten om op het einde van de maand niet in het rood te gaan hebben toch niet boven hun stand geleefd,
2) hoe is België aan een begrotingstekort geraakt? In het verleden zijn er ongetwijfeld nutteloze uitgaven geweest (bvb. bepaalde openbare werken), maar de voornaamste reden is dat de staat sinds de jaren 1990, de belastingen systematisch vermindert voor de rijken, voor de ondernemingen en mensen met een goed inkomen (onder druk van de liberalen). Tweede reden is de bankencrisis, waarvoor de regering alleen in 2008 op enkele weekends 25 miljard opgehoest heeft.
3) In plaats van "iedereen" te doen inleveren is er een andere oplossing: de rijken een heel klein stukje van hun gigantische bezit en inkomsten te doen bijdragen (nu betalen zeer rijke mensen, vrije beroepen en grote bedrijven bijna niets aan belastingen). De uitvoering van het programma van het Financieel Actienetwerk (FAN, zie link hieronder) zou 25 miljard opleveren, genoeg om de budgetaire problemen op te lossen.

Anti-argument 6. De vakbonden zijn altijd goed in afbreken, maar hebben geen alternatieven.

Anti-anti- argumenten

De vakbonden hebben wel degelijk serieuze en constructieve alternatieven. Die zijn terug te vinden op de websites van de vakbonden en in hun talrijke persberichten. In de traditionele media komen deze voorstellingen weinig of niet aan bod. Ze zijn wel vaker te vinden in alternatieve media, zoals "De Wereld Morgen" en op deze website waarop wij trouwens de meeste persberichten die wij binnen krijgen van de vakbonden, integraal overnemen.

Voorbeelden van deze voorstellen zijn.

*fiscale rechtvaardigheid zou toelaten genoeg geld binnen te halen om de budgetaire problemen op te lossen. Zie bvb. de voorstellen van het Financieel Actie Netwerk waarvan de vakbonden lid zijn. (zie link hieronder)

*de gemeenschap zou moeten investeren in duurzame, koolstofvrije economie. Dit zou niet alleen nieuwe tewerkstelling creëren en maar ook bijdragen tot de, dringend vereiste, redding van het leefmilieu.

Anti-argument 7. Staken en betogen haalt niets uit. Trouwens: het is altijd zo geweest en het zal altijd zo blijven: de grote heren trekken altijd aan het kortste eind.

Anti-anti- argumenten

1. resultaten worden inderdaad niet altijd op korte termijn geboekt, maar als je het op langere termijn bekijkt, moet je toch erkennen dat de sociale toestanden in ons land niet meer zijn wat zij in de 19e eeuw waren. Sindsdien heeft de hardnekkige en solidaire strijd van de

arbeidersbeweging de afschaffing van de kinderarbeid bekomen, de invoering van pensioenen, betaald verlof, ziekteverzekering enz. enz.

De resultaten zijn ook nooit definitief en er zijn ups and downs. Terloops: het is geen toeval dat het onderwijs van de (sociale) geschiedenis uit het onderwijs verdwijnt, wegens niet nodig voor je job.

2. machthebbers (regeringen en werkgevers) die toegevingen doen; erkennen zelden of nooit dat gewijzigd beleid er gekomen is onder druk van acties. Als ze al over spreken stellen zij het nieuwe beleid voor als het resultaat van hun lumineuze inzichten. Het idee dat actie loont zien zij (terecht) als een grote bedreiging voor hun macht. Het idee dat actievoeren niets uithaalt is essentieel voor het behoud van hun machtspositie.

3. "Wie strijdt kan verliezen, wie niet strijdt is op voorhand verloren" (Berthold Brecht).

Anti-argument 8. Stakingen zijn conflicten tussen werknemers en hun werkgever, waarmee ik niets te maken heb. Als gebruiker van het openbaar vervoer of als autobestuurder met al die betogingen, vind ik het niet gepermitteerd daar onder te moeten lijden. Helemaal schandalig zijn de onaangekondigde stakingen, waardoor de pendelaar moeilijk of helemaal niet thuis kan geraken. De vakbonden zouden beter andere actiemiddelen gebruiken waar wij geen last van hebben.

Anti-anti- argumenten

1. stakingen van het openbaar vervoer zijn niet alleen in belang van het personeel maar ook van de burger-consument. De vakbonden eisen ook meer investeringen in een kwaliteitsvolle openbare dienst. Dit is in het belang niet alleen van de reizigers, maar ook van het leefmilieu en zelfs van de (tot nu toe onvermijdelijke) automobilist (minder files).

2. onaangekondigde stakingen van het openbaar vervoer zijn soms begrijpelijke reacties van verontwaardiging naar aanleiding van agressie op een collega. Niettemin doen de vakbondsbestuurders hun best om onaangekondigde stakingen van het openbaar vervoer te vermijden, al was het maar wegens hun contraproductief karakter;

3. andere actiemiddelen zoals de reizigers kosteloos vervoeren ("betaalstaking") zijn door de vakbonden serieus overwogen en soms uitgeprobeerd en uiteindelijk als onwerkzaam afgewezen. Redenen hiervoor zijn o.a. dat deelnemers aan de actie individueel bevelen van oversten moeten negeren, dat een minderheid die niet aan de actie deelneemt te gemakkelijk roet in het eten kan gooien (bvb. een controleur die de reizigers zonder ticket een boete oplegt) en tenslotte dat de directie en de overheid weinig last van dergelijke actie zou ondervinden.

4. Stakingen en betogingen zijn de motor van sociale vooruitgang waarvan iedereen beter wordt.

Anti-argument 9. De staking van 30 januari betreft een conflict tussen de vakbonden en de regering. Van een algemene staking in alle sectoren, zijn ook de privé-ondernemingen slachtoffer, terwijl zij er niets mee te maken hebben. (zegt Unizo)

Anti-anti- argument

De regering voert wel de politiek uit waar de werkgevers al jaren luidop van dromen. Deze politiek wordt ook al jaren gepromoot door de media die de werkgevers sponsoren met hun reclame en die in het bezit zijn van machtige kapitaalgroepen.

Een staking zal de werkgevers misschien tot voorzichtigheid aanzetten in het bepleiten van een antisociale politiek.

Dit conflict maakt deel uit van iets dat vandaag bijna niemand nog durft noemen: klassenstrijd.

Anti-argument 10. Allemaal goed en wel, maar door al dat vakbondsgedoe en de sociale voordelen is de loonkost in België veel te hoog en gaan de jobs verloren aan andere landen (Duitsland, Oost-Europa, China).

Anti-anti- argumenten

1. waarom zijn niet alle ondernemingen naar China verhuisd? Omdat de loonkost voor (hoog) technologische bedrijven, maar een klein deel van de productiekosten uitmaakt. Daarbij heb je niet overal voldoende geschoolde werknemers en spelen de transportkosten een rol (die trouwens enkel kunnen toenemen).

2. Duitsland heeft een loon en sociaal beleid ingevoerd waardoor de armoede, ook van werkenden; gigantisch toegenomen is. Als wij ons loon- en sociaal beleid hierop zouden afstemmen worden wij misschien eventjes meer concurrentieël, maar dan moet Duitsland nog verder snoeien in de lonen om te kunnen blijven concurreren. Deze neerwaartse spiraal is niet alleen sociaal onaanvaardbaar, maar puur economisch onhoudbaar: als de koopkracht van de bevolking vermindert gaat de economie er op achteruit.

Tenslotte een tip

Als je met mensen discuteert: begin niet met jouw ongetwijfeld juiste argumenten uit te leggen. En, je kwaad maken levert helemaal niets op. Beter lijkt ons eerst geduldig te luisteren (toegegeven, dit is niet gemakkelijk bij het aanhoren van de meest onzinnige doodoeners) en je proberen in te leven in de denkwijze van je gesprekspartner(s).

Daarna kun je vragen: waarom denk je dat? En dan pas jouw, zoveel mogelijk op nuchtere feiten gebaseerde meningen rustig daar tegenover stellen.

Ook als je zo diplomatisch discuteert zullen jouw gesprekpartners je zelden openlijk gelijk geven, maar soms gaan ze er later over nadenken en hun mening wijzigen.

Links

[ABVV](#)

[ACV](#)

[Financieel Actie Netwerk](#)